

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoP/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117226445
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4117226445.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Sone Vackovej a JUDr. Lenky Halmešovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú N. A. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88, Nitra, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka: K.. A. V. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M.. XXX/XX, W., zastúpená JUDr. Adrianou Pukaj Kerestešovou, advokátkou, so sídlom advokátskej kancelárie Štefánikova trieda 30, W. a otec: R. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom: H. XXXX, XXX XX F.- F., S. republika, toho času bydliskom S. W., o úpravu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu W. (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 08. júna 2020 č.k. 11P/221/2017-436 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia výšky výživného, zročného výživného a trov konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie na čas do rozvodu manželstva maloletú N. A. zveril do osobnej starostlivosti matky, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej N. A. sumou 300 eur mesačne od 11. 08. 2017 a zaostalé výživné za obdobie od 11. 08. 2017 do 31. 08. 2018 vo výške 1803,38 eura uložil otcovi zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

1.1. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal zo zisteného skutkového stavu, podľa ktorého rodičia maloletého dieťaťa boli v čase začatia konania manželmi. V súčasnej dobe je ich manželstvo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 11P/198/2017-300 zo dňa 28. septembra 2018. Matka dieťaťa požadovala za obdobie 11. 08. 2017 - 31. 08. 2018 výživné v sume 300 eur mesačne. Dôvodila tým, že v rozhodnom období maloletá N. A. nastúpila do detských jasí, bola ešte plienkovaná, navštevovala plavecký krúžok, bolo u nej potrebné zabezpečovať stravu, ošatenie, príkrmy a odporúčaný lekárom bol aj pobyt pre maloletú kvôli nábehu na astmu. Matka dieťaťa v tom čase mala jednu vyživovaciu povinnosť. Otvorila si živnosť s mesačným príjmom 300 eur mesačne v oblasti sprostredkovania úverov. Rodičovský príspevok mala od 8/2017 - 12/2017 vo výške 213,20 eura a od 1/2018 do 12/2018 vo výške 214,70 eura mesačne. S maloletou žila v byte, ktorý patril jej matke, za ktorý neplatila žiadne nájomné, pričom uhrádzala výdavky na telefón, internet 60 eur mesačne, poistenie auta 38,61 eur mesačne na auto Škoda Fabia. Na svoje potreby vynaložila mesačne sumu okolo 200 eur, a to na stravovanie, ošatenie, obuv, drogeria a PHM. Otec dieťaťa v tom čase pracoval u zamestnávateľa AAA Auto a obýval byt 3+1. Nájomcom bytu bol zamestnávateľ otca dieťaťa a za spotrebu energií strhával 300 eur mesačne. Príjem otca dieťaťa bol v tom čase 1500 eur mesačne. Otec maloletej používal služobné auto jeho zamestnávateľa, pričom u uvedeného zamestnávateľa bol zamestnaný do polovice mája 2020.

Tak v rozhodnej dobe, ako aj v súčasnej dobe, má otec dieťaťa naďalej ďalšiu vyživovaciu povinnosť ku staršej dcére L. L., ktorá pochádza z jeho mimomanželského vzťahu, na ktorú má určené výživné 400 eur mesačne a 100 mesačne na tvorbu úspor. V súčasnej dobe býva v W. na adrese F. X. . W., v garsónke, ktorá parí X. Y., ktorej platí 350 eur mesačne nájomné, pričom garsónku obýva sám. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť. Je nezamestnaný, má požičané motorové vozidlo Škoda Fabia a na pohonné hmoty dá mesačne okolo 100 eur, pretože musí chodiť aj do S. republiky kvôli evidencii na Úrade práce v ČR do A.. Výšku podpory v nezamestnanosti má 13533 CZK, čo je cca 500 eur.

1.1. Po právnej stránke odôvodnil napadnutý rozsudok ustanoveniami § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona číslo 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“).

1.2. V odôvodnení rozsudku poukázal na príjmy rodičov dieťaťa, ich výdavky a zistené odôvodnené potreby maloletej v uvedenom rozhodujúcom období od 11. 08. 2017 - 31. 08. 2018. V čase rozhodujúcom pre toto konanie sa otec dieťaťa mal možnosť podieľať sa na výžive maloletej N. A. sumou výživného 300 eur mesačne, keď jeho príjem v tom čase bol 1 500 eur mesačne. Keďže otec dieťaťa mal nehodu na aute, v tejto súvislosti mu vznikol voči jeho bývalému zamestnávateľovi AAA Auto záväzok 2500 eur a preto mu jeho už bývalý zamestnávateľ nevyplatil odstupné v súvislosti s ukončením pracovného pomeru v stave pandémie Covid 19. Súd prvej inštancie zohľadnil aj stav existencie vyživovacej povinnosti otca k jeho staršej dcére L.. Otec dieťaťa z hľadiska jeho doterajšieho pracovného zaradenia, vzdelania, pracovných skúseností a zručností v segmente práce s autami, mal v rozhodujúcom období pre toto konanie možnosti podieľať sa na výžive mal. dcéry N. A. výživným v sume 300 eur mesačne. Na takejto sume výživného sa rodičia dieťaťa dohodli aj v rozvode konaní. Ak mohol otec dieťaťa platiť výživné 300 eur mesačne ešte aj pred rozvodom s matkou dieťaťa na maloletú 300 eur mesačne, mohol ho v uvedenej výške platiť aj v období rozhodujúcom pre toto konanie (od 11. 08. 2017 do 31. 08. 2018), keďže v tom čase bol zamestnaný a mal príjem z výkonu práce u AAA Auto. Súd pri rozhodovaní o výške výživného na mal. dieťaťa prihliadal na odôvodnené potreby maloletej N. A., jej rast a vývoj, výkon starostlivosti o maloletú, zohľadnil vyživovacie povinnosti na stranách oboch rodičov dieťaťa, ich možnosti, schopnosti i majetkové pomery. Tiež prihliadol na vyživovaciu povinnosť otca k jeho staršej dcére a výživné, ktorú i vrátane tvorby úspor na ňu platí. Prihliadol aj na stávkovanie, ktorému sa otec dlhodobo venoval, pričom sa podľa jeho vyjadrenia z tejto závislosti aj liečil.

1.3. V časti zročného výživného dôvodil tým, že za obdobie 21 dní v mesiaci 8/2017 /21x9,68/ by otec dieťaťa mal zaplatiť výživné na maloletú 203,38, pričom zaplatil 200 eur, nedoplatok predstavuje 3,38 eur. Za obdobie 9/2017 otec zaplatil na maloletú výživné 200 eur, vzhľadom na určenie výživného 300 eur dlhuje 100 eur. Za 10/2017 otec zaplatil výživné 200 eur a vzhľadom na určenie výživného 300 eur na výživnom dlhuje 100 eur. Za 11/2017 otec zaplatil na výživné 200 eur a vzhľadom na určenie výživného 300 eur na výživnom dlhuje 100 eur. Za 12/2017 nezaplatil žiadne výživné, preto na výživnom dlhuje 300 eur. Za 1/2018 zaplatil na výživné 200 eur a vzhľadom na určenie výživného 300 eur dlhuje 100 eur. Za 2/2018 zaplatil na výživné 200 eur a vzhľadom na určenie výživného 300 eur dlhuje 100 eur. Za 3/2018 zaplatil na výživné 200 eur a vzhľadom na určenie výživného 300 eur dlhuje 100 eur. Za 4/2018 zaplatil na výživné 200 eur a vzhľadom na určenie výživného 300 eur dlhuje 100 eur. Za 5/2018 otec nezaplatil žiadne výživné a na výživnom za tento mesiac dlhuje 300 eur. Za 6/2018 zaplatil na výživné 200 eur a vzhľadom na určenie výživného 300 eur dlhuje 100 eur. Za 7/2018 zaplatil na výživné 200 eur a vzhľadom na určenie výživného 300 eur dlhuje 100 eur. Za 8/2018 nezaplatil na výživné žiadne výživné na výživnom dlhuje 300 eur. Od mesiaca 9/2018 platil otec výživné na mal. N. A. podľa rozsudku č.k. 11P/198/2017-300 zo dňa 28. 09. 2018 a za 9/2018 do 11/2018 zaplatil výživné v sume 300 eur mesačne za každý z troch uvedených mesiacov. Za obdobie od 11. 8. 2017 do 12/2017 mal otec dieťaťa zaplatiť 1403,38 eur, zaplatil 800 eur a za toto obdobie je jeho dlh na výživnom 603,38 eur. Za obdobie od 01/2018 do 08/2018 mal otec dieťaťa zaplatiť na výživnom 2400 eur a zaplatil 1200 eur, pričom dlh je 1200 eur. Celková suma nezaplateného výživného teda predstavuje u otca dieťaťa 1803,38 eura (dlh 603,38 eur + dlh 1200 eur). Takto určené zročné výživné za obdobie od 11. 08. 2017 do 31. 08. 2018 súd zaviazal otca dieťaťa zaplatiť do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku

1.3. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“) a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže išlo o konanie, ktoré súd mohol začať i bez návrhu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním otec maloletej N. A.. Dôvodil tým, že na čas do rozvodu bolo určené neodkladným opatrením platenie výživného v sume 200 eur mesačne. Pri rozvode sa dohodli na výživnom v sume 300 eur mesačne. K tejto dohode bol dotlačený, nakoľko svoju dcéru vídal

veľmi málo. Ak by vedel, že matka bude požadovať zročné výživné za dobu pred rozvodom, nikdy by nesúhlasil s rodičovskou dohodou a výživným 300 eur. Výška zročného výživného je likvidačná, nakoľko ho dostane do ďalšej dlhovej špirály, čo nie je v záujem nikoho, najmä maloletej dcéry. Nemá žiadny majetok, má iba dlhy v bankách, od 15. 05. 2020 je nezamestnaný a poberá podporu v nezamestnanosti vo výške 501 eur, nemá žiadne úspory, platí výživné na druhú dcéru L. X. L. v sume 500 eur mesačne. Nedokáže platiť štandardné výživné a už vôbec nie zročné výživné. Je pod hranicou chudoby a nemá ani na svoje živobytie. Súd neskúmal pomery na strane matky. Toto rozhodnutie je pre neho likvidačné. Navrhuje za obdobie od 11. 08. 2017 do 31. 08. 2018 určiť výživné v sume 200 eur mesačne.

3. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca v podanom písomnom vyjadrení sa stotožnil s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie, navrhuje odvolanie otca zamietnuť a rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Matka maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca poznamenala, že rozhodujúcim pre určenie výživného na maloletú N. A. boli príjmy otca dosahované v rozhodnom čase, za ktoré vzniklo maloletej právo na výživné, nakoľko vtedy osobnú starostlivosť vykonávala matka dieťaťa. Nie je v záujme maloletého dieťaťa, aby jej do času rozvodu vznikol nárok na výživné v sume nižšej, ako na čas po rozvode manželstva za situácie, že v období od začatia konania do rozvodu a v období po rozvode sa výdavky na krytie jej potrieb zásadným spôsobom nemenili, príjem otca v danom čase postačoval v oboch prípadoch na úhradu výživného v sume 300 eur mesačne. Nezamestnaným sa stal od 16. 05. 2020 a v tomto čase uhradil dlžné výživné na svoju prvú dcéru vo výške 123 404,20 CZK, dňa 20. 05. 2020 vo výške 45 251,14 CZK, dňa 30. 06. 2020 vo výške 89 046,16 CZK a dňa 17. 07. 2020 vo výške 12 757,50 CZK. Otec dieťaťa na pojednávaní dňa 08. 06. 2020 tvrdil, že je bez finančných prostriedkov a o niekoľko týždňov uhradil na prvé dieťa výživné v sume viac ako 3 000 eur. Od júna 2019 otec maloletú N. A. vôbec nenavštívil, neposlal ani SMS k jej narodeniu a je 15 mesiacov, čo svoju dcéru nevidel. Rozsudok súdu prvej inštancie navrhuje ako vecne správny potvrdiť.

5. Krajský súd v W., ako súd odvolací (§ 34 zákona číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 zákona číslo 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), neviazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca dieťaťa nie je dôvodné a preto napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Predmetom tohto konania je návrh matky na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu N. A. V. na čas do rozvodu manželstva. Rodičia maloletej boli manželia, ich manželstvo bolo rozsudkom Okresného súdu W. zo dňa 28. 09. 2018 č.k. 11P/198/2017-300 rozvedené. Rozsudkom súd prvej inštancie schválil rodičovskú dohodu, v rámci ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 300 eur mesačne počnúc mesiacom september 2018. Rozsudok v časti úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu nadobudol právoplatnosť dňa 09. 11. 2018.

6.1. Predmetom tohto konania zostala úprava práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, predovšetkým výška výživného, ktorým má otec dieťaťa prispievať na jej výživu.

6.2. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zveril maloletú N. A. do dňa 25. 11. 2018 do starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na jej výživu sumou 300 eur mesačne od 11. 08. 2017, zročné výživné vo výške 1803,38 eura za obdobie od 11. 08. 2017 do 31. 08. 2018 zaviazal otca zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

6.3. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnil otec maloletej N. A. dôvodiac, že výška výživného 300 eur mesačne spolu so zaostalým výživným (1803,38 eura) je pre neho likvidačná, nakoľko je nezamestnaný a poberá iba dávku v nezamestnanosti.

6.4. Kolízny opatrovník a matka dieťaťa sa s rozsudkom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožnili a navrhli ho ako vecne správny potvrdiť.

7. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo, vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie v danej veci, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne

vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie predmetnej veci, výsledky dokazovania jednotlivu i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdom prvej inštancie, odvolací súd iba poznamenáva, že súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku v časti určenia výšky výživného do rozvodu manželstva iba dodáva, že zákonná povinnosť rodičov plniť vyživovaciu povinnosť deťom vzniká narodením a trvá do času, kým dieťa nie je schopné sa samo živiť a uspokojovať svoje odôvodnené potreby. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Ak sú reálne možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti rodičov, ktoré sú dané nielen subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, úrovňou vzdelania, pracovnými skúsenosťami a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru.

10.1. V zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výšky výživného prihliada na jednej strane na odôvodnené potreby oprávneného a na druhej strane na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pre náležité zhodnotenie schopností, možností a majetkových pomerov na strane povinného, resp. povinných (obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom) je potrebné zistiť predovšetkým okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať oprávnenému výživné, faktické príjmy oboch rodičov, ktoré dosahujú v čase súdneho konania, resp. ich potencionálne príjmy, majetkové pomery rodičov vo všeobecnosti (každého osobitne), s prihliadnutím na jeho životný štandard, počet, druh, výšku a dôvodnosť iných vyživovacích povinností každého povinného a tiež ich zárobkové možnosti podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania. Obe kritériá uvedené v § 75 Zákona o rodine, t.j. odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného veľmi úzko súvisia a vzájomne sa podmieňujú. Odôvodnené potreby dieťaťa do značnej miery závisia od schopností a možností rodičov, pričom pri určení výživného sa vychádza zo zásady, že životná úroveň dieťaťa sa má prispôbiť životnej úrovni ostatných členov rodiny. Preto, ak rodičia majú vďaka svojim schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomeroch vyšší štandard, premietne sa to aj do odôvodnených potrieb detí. Schopnosti a možnosti rodičov posudzuje súd najmä z hľadiska toho, aký zárobok alebo iný príjem môže rodič dosiahnuť.

11. V danej veci bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že v rozhodnom období, t.j. v období od 11. 08. 2017 (podanie návrhu matky na súd o určenie výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu) do 31. 08. 2018 (od septembra 2018 bol otec zaviazaný prispievať na výživu dieťaťa sumou 300 eur rozsudkom o rozvode manželstva a schválení rodičovskej dohody o úprave výkonu

rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu), otec dieťaťa pracoval, mal príjem najmenej 1 500 eur. Súd prvej inštancie správne prihliadol na jednej strane na oprávnené náklady súvisiace so starostlivosťou o maloleté dieťa, na jej záujmy a potreby, a na druhej strane možnosti a schopnosti povinnej osoby, t.j. rodičov dieťaťa. Matka dieťaťa bola na rodičovskej dovolenke, otec dieťaťa bol zamestnaný, mal v tomto období riadny príjem z pracovnej činnosti. Keďže predmetom tohto konania zostalo iba určenie výživného za vyššie uvedené obdobie, t.j. do rozvodu manželstva, tak súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd sa zaoberal iba podmienkami rodičov za toto obdobie. Je nesporné, že otec dieťaťa pracoval, mal príjem najmenej v sume 1 500 eur, pričom od zamestnávateľa poberal i ďalšie benefity (byt, auto), mal však i druhú výživovaciú povinnosť voči mal. L. X. L., nar. XX. XX. XXXX., na ktorú prispieva výživným v sume 400 eur a sumou 100 eur na úspory. Taktiež nesporne prihliadol i na skutočnosť, že otec dieťaťa sa venoval gamblerstvu, z ktorej závislosti sa liečil. Skutočnosť, že je od 16. 05. 2020 nezamestnaný, nemá vplyv na určenie výživného za obdobie od 11. 08. 2017 do 31. 08. 2018. Zhodne však so súdom prvej inštancie konštatuje, že jeho dovtedajšie zamestnanie v oblasti autobiznisu mu dáva priestor pracovne sa zaradiť a zabezpečiť si tak dostatočný príjem na platenie výživného na dve maloleté deti. Nedá sa odvolaciemu súdu nepoznamenať, že za situácie, že otec dieťaťa je nezamestnaný a v období od 15. 05. 2020 (kedy sa stal nezamestnaným) do 30. 07. 2020 zaplatil na dlžnom výživnom na mal. L. X. L. celkom sumu 270 709 CZK, čo predstavuje približne 10 828 eur, čo nie je malá ani zanedbateľná suma. Ak teda otec dieťaťa v čase nezamestnanosti bol schopný zaplatiť takú sumu na výživnom na druhú dcéru, je zrejme finančne zabezpečený a môže zaplatiť i ročné výživné za rozhodné obdobie na svoju druhú dcéru, N. A., ktoré predstavuje iba sumu 1 803,38 eura. Záverom odvolací súd iba dodáva, že vzhľadom na príjem otca v rozhodnom období bolo v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať sumou 300 eur na výživu maloletej N. A..

11.1. Taktiež sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie v časti ročného výživného, na výpočet a odôvodnenie ďalej iba poukazuje. Z tohto dôvodu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

12. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými námietkami uvedenými v odvolaní odvolateľa.

12.1. Otec dieťaťa namieta výšku určeného výživného, ku ktorej sa podrobne vyjadril tak súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd vo vyššie uvedených dôvodoch. Túto námietku otca dieťaťa považuje odvolací súd za účelovú a neopodstatnenú, navyše za situácie, že dokázal na druhé dieťa zaplatiť dlžné výživné viac ako 10 000 eur v čase, keď bol nezamestnaný. V rozhodnom období, za ktoré je určené výživné do rozvodu manželstva, otec maloletej N. A. bol zamestnaný, mal príjem, z ktorého bol schopný prispievať sumou 300 eur na výživu maloletého dieťaťa. Keďže tak v rozhodnom období v plnom rozsahu neprispieval, vzniklo mu zaostalé výživné, ktoré je povinný zaplatiť. Navyše za situácie, že sám v podanom odvolaní navrhuje výšku výživného 200 eur, je táto jeho námietka o likvidačnej výške výživného a zaostalého výživného, nepodstatná.

13. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd námietky otca, uvedené v podanom odvolaní, smerujúce iba voči výške zaostalého výživného, považoval za účelové a neopodstatnené, preto poukazujúc na vecne správne rozhodnutie, ako aj na jasné a riadne odôvodnenie rozsudku súdu, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).